

U S T A W A

z dnia2021 r.

o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zadania organów administracji publicznej i innych podmiotów w zakresie:

- 1) homologacji typu;
- 2) homologacji typu UE;
- 3) homologacji typu ONZ;
- 4) homologacji montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem;
- 5) krajowego dopuszczenia indywidualnego pojazdu;
- 6) unijnego dopuszczenia indywidualnego pojazdu;
- 7) dopuszczenia do ruchu pojazdu z końcowej partii produkcji;
- 8) wprowadzenia do obrotu przedmiotu wyposażenia lub części mogącego stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów;
- 9) kontroli zgodności produkcji;
- 10) kontroli zgodności montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem;

– w odniesieniu do pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części, o których mowa w:

- art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 167/2013 z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów rolniczych

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu następujących rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE):

- 1) rozporządzenia nr 167/2013 z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów rolniczych i leśnych (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 1, z późn. zm.);
- 2) rozporządzenia nr 168/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu- lub trzykołowych oraz czterokołowców (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 52, z późn. zm.);
- 3) rozporządzenia 2018/858 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i (WE) nr 595/2009 oraz uchylające dyrektywę 2007/46/WE (Dz. Urz. UE L 151 z 14.06.2018, str. 1).

i leśnych (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 1, z późn. zm.²⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 167/2013”,

– – art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 168/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu- lub trzykołowych oraz czterokołowców (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 52, z późn. zm.³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 168/2013”,

– – art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i (WE) nr 595/2009 oraz uchylającego dyrektywę 2007/46/WE (Dz. Urz. UE L 151 z 14.06.2018, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 19 z 21.01.2021, str. 2), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/858”,

– – art. 3 Porozumienia dotyczącego przyjęcia zharmonizowanych regulaminów technicznych Organizacji Narodów Zjednoczonych dla pojazdów kołowych, wyposażenia i części, które mogą być montowane lub wykorzystywane w tych pojazdach, oraz warunków wzajemnego uznawania homologacji udzielonych na podstawie tych regulaminów Organizacji Narodów Zjednoczonych – Wersja 3, stanowiącego załącznik do Decyzji Rady (UE) 2016/1790 z dnia 17 czerwca 2016 r. w sprawie przyjęcia 3. wersji Porozumienia Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczącego przyjęcia jednolitych wymagań technicznych dla pojazdów kołowych, wyposażenia i części, które mogą być stosowane w tych pojazdach, oraz wzajemnego uznawania homologacji udzielonych na podstawie tych wymagań („Zrewidowane Porozumienie z 1958 r.”) (Dz. Urz. UE L 274 z 11.10.2016, str. 2 i 4 oraz Dz. Urz. UE L 269 z 23.10.2019, str. 12), zwanego dalej „Porozumieniem z 1958 r.”.

²⁾ Zmiany do wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 364 z 18.12.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 252 z 16.09.2016, str. 53, Dz. Urz. UE L 277 z 13.10.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 140 z 06.06.2018, str. 15 oraz Dz. Urz. UE L 91 z 29.03.2019, str. 42.

³⁾ Zmiany do wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 53 z 21.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2016, str. 65, Dz. Urz. UE L 30 z 31.01.2019, str. 106 oraz Dz. Urz. UE L 381 z 13.11.2020, str. 4.

2. Ustawy nie stosuje się do:

- 1) pojazdów o których mowa w:
 - a) art. 2 ust. 2 rozporządzenia 167/2013,
 - b) art. 2 ust. 2 rozporządzenia 168/2013,
 - c) art. 2 ust. 2 lit. c i d rozporządzenia 2018/858;
- 2) pojazdu zabytkowego w rozumieniu art. 2 pkt 39 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450, 463, 694 i 720);
- 3) pojazdu, o którym mowa w art. 79 ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
- 4) nowego pojazdu oraz nowego przedmiotu wyposażenia lub części, nieprzeznaczonych do wprowadzenia do obrotu, a krótkotrwale składowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej między operacjami transportowymi – pod warunkiem okazania na żądanie właściwego organu kontroli dokumentów potwierdzających odbiorcę i miejsce docelowego odbioru nowego pojazdu oraz nowego przedmiotu wyposażenia lub części.

Art. 2. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) dystrybutorze – rozumie się przez to dystrybutora, o którym mowa w art. 3 pkt 42 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 50 rozporządzenia 168/2013 oraz w art. 3 pkt 43 rozporządzenia 2018/858;
- 2) importerze – rozumie się przez to importera, o którym mowa w art. 3 pkt 41 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 49 rozporządzenia 168/2013 oraz w art. 3 pkt 42 rozporządzenia 2018/858;
- 3) producencie – rozumie się przez to producenta, o którym mowa w art. 3 pkt 25 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 47 rozporządzenia 168/2013, art. 3 pkt 40 rozporządzenia 2018/858 oraz w Porozumieniu z 1958 r.;
- 4) przedstawicielu producenta – rozumie się przez to przedstawiciela producenta, o którym mowa w art. 3 pkt 26 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 48 rozporządzenia 168/2013, art. 3 pkt 41 rozporządzenia 2018/858 oraz w Porozumieniu z 1958 r.;
- 5) podmiocie gospodarczym – rozumie się przez to producenta, przedstawiciela producenta, importera lub dystrybutora;
- 6) pojeździe podstawowym – rozumie się przez to pojazd, o którym mowa w art. 3 pkt 12 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 11 rozporządzenia 168/2013 lub art. 3 pkt 24 rozporządzenia 2018/858;

- 7) pojeździe niekompletnym – rozumie się przez to pojazd, o którym mowa w art. 3 pkt 13 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 12 rozporządzenia 168/2013 lub art. 3 pkt 25 rozporządzenia 2018/858;
- 8) pojeździe skompletowanym – rozumie się przez to pojazd, o którym mowa w art. 3 pkt 14 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 13 rozporządzenia 168/2013 lub art. 3 pkt 26 rozporządzenia 2018/858;
- 9) pojeździe kompletnym – rozumie się przez to pojazd, o którym mowa w art. 3 pkt 15 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 14 rozporządzenia 168/2013 lub art. 3 pkt 27 rozporządzenia 2018/858;
- 10) organie udzielającym homologacji – rozumie się przez to organ udzielający homologacji, o którym mowa w art. 3 pkt 27 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 36 rozporządzenia 2018/858 oraz w Porozumieniu z 1958 r., a także organ krajowy, o którym mowa w art. 3 pkt 59 rozporządzenia 168/2013;
- 11) służbie technicznej – rozumie się przez to służbę techniczną, o której mowa w art. 3 pkt 28 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 60 rozporządzenia 168/2013 oraz w art. 3 pkt 38 rozporządzenia 2018/858, a także placówkę techniczną, o której mowa w art. 2 Porozumienia z 1958 r.;
- 12) pojeździe z końcowej partii produkcji – rozumie się przez to pojazd, o którym mowa w art. 3 pkt 16 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 67 rozporządzenia 168/2013 oraz w art. 3 pkt 28 rozporządzenia 2018/858;
- 13) wprowadzaniu do obrotu przedmiotu wyposażenia lub części, które mogą stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów – rozumie się przez to procedurę, o której mowa w art. 45 rozporządzenia 167/2013, art. 50 rozporządzenia 168/2013 lub art. 55 rozporządzenia 2018/858;
- 14) przedmiocie wyposażenia lub części – rozumie się przez to układ, komponent, oddzielny zespół techniczny, przeznaczone do zastosowania w pojeździe, podlegające wymaganiom technicznym określonym przepisach Unii Europejskiej dotyczących badań homologacyjnych albo wyposażenie lub części podlegające wymaganiom technicznym określonym w regulaminach ONZ;
- 15) typie przedmiotu wyposażenia lub części – oznaczenie przedmiotów wyposażenia lub części, spełniających tę samą funkcję w pojeździe, które nie różnią się od siebie pod względem istotnych cech mających wpływ na bezpieczeństwo ruchu drogowego lub

- ochronę środowiska, jeżeli wymagania określone w przepisach Unii Europejskiej dotyczących badań homologacyjnych albo regulaminy ONZ nie stanowią inaczej;
- 16) wymogach alternatywnych – rozumie się przez to wymagania, o których mowa w art. 37 ust. 2 rozporządzenia 167/2013, art. 42 ust. 2 rozporządzenia 168/2013 oraz w art. 3 pkt 55 rozporządzenia 2018/858;
 - 17) świadectwie homologacji montażu instalacji R115 – rozumie się przez to dokument wydany przez organ udzielający homologacji stwierdzający, że montaż instalacji zgodnej z Regulaminem nr 115 Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) – Jednolite przepisy dotyczące homologacji: I. specjalnych dodatkowych układów zasilania LPG (skroplonym gazem węglowodorowym), które mają być instalowane w pojazdach silnikowych w celu wykorzystywania LPG w ich układzie napędowym, II. specjalnych dodatkowych układów zasilania CNG (sprężonym gazem ziemnym), które mają być instalowane w pojazdach silnikowych w celu wykorzystywania CNG w ich układzie napędowym (Dz. Urz. UE L 323 z 07.11.2014, str. 91), zwanym dalej: „Regulaminem ONZ nr 115”, przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem, spełnia wymagania procedury homologacji montażu tej instalacji;
 - 18) świadectwie homologacji sposobu montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu – rozumie się przez to dokument wydany przez właściwy organ Rzeczypospolitej Polskiej stwierdzający, że sposób montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem oraz elementy tej instalacji spełniają wymagania procedury homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem;
 - 19) świadectwie homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu – rozumie się przez to świadectwo homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem lub świadectwo homologacji montażu instalacji R115;
 - 20) zgodności produkcji pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części – rozumie się przez to produkcję pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części zgodnie z wymaganiami dla typu, który uzyskał odpowiednie świadectwo homologacji typu albo zezwolenie na dopuszczenie do obrotu oraz stosowanie metod produkcji zapewniających spełnienie tych wymagań oraz stosowanie metod montażu zapewniających spełnienie tych wymagań;

- 21) zgodności montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem – rozumie się przez to montaż zgodnie z wymaganiami dla typu, który uzyskał świadectwo homologacji sposobu montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu lub świadectwo homologacji montażu instalacji R115 oraz stosowanie metod montażu zapewniających spełnienie tych wymagań;
- 22) krajowym indywidualnym dopuszczeniu pojazdu – rozumie się przez to potwierdzenie spełnienia odpowiednich warunków lub wymagań technicznych przez dany pojazd, o których mowa w art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 oraz w art. 45 rozporządzenia 2018/858;
- 23) unijnym indywidualnym dopuszczeniu pojazdu – rozumie się przez to procedurę, o której mowa w art. 44 rozporządzenia 2018/858;
- 24) procedurze homologacji typu UE – rozumie się przez to procedurę, o której mowa w art. 3 pkt 7 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 4 rozporządzenia 168/2013 lub art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2018/858;
- 25) procedurze homologacji typu ONZ – rozumie się przez to procedurę, o której mowa w załączniku 3 do Porozumienia z 1958 r.;
- 26) procedurze homologacji typu pojazdu albo procedurze krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach – rozumie się przez to jedną z następujących procedur:
 - a) krok po kroku – procedurę homologacji typu pojazdu, w ramach której producent uzyskuje wszystkie wymagane świadectwa homologacji typu UE przedmiotu wyposażenia lub części albo świadectwa homologacji typu ONZ, na podstawie których służba techniczna, o której mowa w art. 4 ust. 1, przeprowadza badanie homologacyjne typu pojazdu będące podstawą do wydania świadectwa homologacji typu pojazdu,
 - b) jednostopniową – procedurę homologacji typu, w ramach której służba techniczna, o której mowa w art. 4 ust. 1, przeprowadza badanie homologacyjne dla wszystkich wymaganych przedmiotów wyposażenia lub części oraz badanie homologacyjne typu pojazdu, będące podstawą do wydania świadectwa homologacji typu pojazdu,
 - c) mieszaną – procedurę homologacji typu krok po kroku, podczas której producent może nie przedstawić jednego lub kilku świadectw homologacji typu UE przedmiotu wyposażenia lub części albo świadectw homologacji typu ONZ do badania homologacyjnego typu pojazdu, pod warunkiem zastąpienia ich sprawozdaniami

zawierającymi wyniki badań homologacyjnych tych przedmiotów wyposażenia lub części,

- d) wielostopniową – procedurę, w wyniku której organ udzielający homologacji lub organy udzielające homologacji zaświadcza, że - w zależności od stanu kompletacji - niekompletny lub skompletowany typ pojazdu jest zgodny z odpowiednimi przepisami administracyjnymi i wymogami technicznymi;
- 27) świadectwie homologacji typu UE pojazdu – rozumie się przez to dokument sporządzony według wzorów określonych w przepisach Unii Europejskiej, wydany przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej i stwierdzający, że typ pojazdu spełnia wymagania procedury określonej w art. 20 rozporządzenia 167/2013, art. 25 rozporządzenia 168/2013 lub art. 22 rozporządzenia 2018/858;
 - 28) świadectwie homologacji typu UE – rozumie się przez to dokument sporządzony według wzorów określonych w przepisach Unii Europejskiej, wydany przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej i stwierdzający, że typ przedmiotu wyposażenia lub części spełnia wymagania procedury określonej w art. 20 ust. 1 zd. 3 rozporządzenia 167/2013, art. 25 ust. 1 zd. 3 rozporządzenia 168/2013 lub art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2018/858;
 - 29) świadectwie homologacji typu – rozumie się przez to świadectwo homologacji typu UE pojazdu i świadectwo homologacji typu UE;
 - 30) świadectwie homologacji typu ONZ – rozumie się przez to dokument wydany przez właściwy organ państwa – strony Porozumienia z 1958 r. stwierdzający, że typ pojazdu albo typ przedmiotu wyposażenia lub części spełnia wymagania procedury określonej w załączniku 3 Porozumienia z 1958 r.;
 - 31) świadectwie homologacji typu pojazdu – rozumie się przez to dokument wydany przez właściwy organ Rzeczypospolitej Polskiej stwierdzający, że typ pojazdu spełnia wymagania procedury homologacji typu pojazdu określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 1;
 - 32) świadectwie homologacji typu UE dla pojazdów produkowanych w małych seriach – rozumie się przez to dokument wydany przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej stwierdzający, że typ pojazdu spełnia wymagania procedury, o której mowa w art. 41 rozporządzenia 2018/858;
 - 33) świadectwie krajowej homologacji typu dla pojazdów produkowanych w małych seriach – rozumie się przez to dokument wydany przez właściwy organ Rzeczypospolitej Polskiej

stwierdzający, że typ pojazdu spełnia wymagania procedury homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach, określonej w art. 37 rozporządzenia 167/2013, art. 42 rozporządzenia 168/2013 albo art. 42 rozporządzenia 2018/858;

- 34) świadectwie unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu – rozumie się przez to dokument wydany przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej stwierdzający spełnienie wymagań procedury określonej w art. 44 rozporządzenia 2018/858;
- 35) świadectwie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu – rozumie się przez to dokument wydany przez właściwy organ Rzeczypospolitej Polskiej stwierdzający spełnienie wymagań procedury określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 64 ust. 1;
- 36) wirtualnej metodzie testowania - rozumie się przez to symulacje komputerowe, w tym obliczenia, o których mowa w art. 3 pkt 30 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 62 rozporządzenia 168/2013 lub art. 3 pkt 54 rozporządzenia 2018/858.

2. Dystrybutor, importer, producent oraz przedstawiciel producenta są przedsiębiorcami w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162).

Art. 3. 1. Organem udzielającym homologacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego, zwany dalej „Dyrektorem TDT”.

2. Dyrektor TDT, działając jako organ nadzoru rynku w rozumieniu ustawy z dnia ... ustanawiającej ramy krajowego systemu nadzoru rynku produktów nieżywnościowych objętych unijnym prawodawstwem harmonizacyjnym, wykonuje zadania nadzoru rynku w zakresie wskazanym w załączniku 2 do tej ustawy i na zasadach określonych w niej, z zastrzeżeniem przepisów niniejszej ustawy.

2. Dyrektor TDT wykonując zadania organu nadzoru rynku stosuje odpowiednio przepisy art. 7 rozporządzenia 167/2013, art. 8 rozporządzenia 168/2013 i art. 8 rozporządzenia 2018/858.

3. Organy administracji publicznej, podmioty gospodarcze oraz dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego są obowiązani do udostępniania Dyrektorowi TDT znajdujących się w ich posiadaniu informacji i dokumentów istotnych dla postępowania toczącego się przed Dyrektorem TDT.

Rozdział 2

Służba techniczna

Art. 4. 1. Dyrektor TDT wyznacza, w drodze decyzji administracyjnej, służbę techniczną na wniosek podmiotu ubiegającego się o wykonywanie zadań służby technicznej, za opłatą.

2. Służbę techniczną wyznacza się na okres 5 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1.

3. Rozszerzenie zakresu wyznaczenia służby technicznej nie powoduje wydłużenia okresu ważności wyznaczenia, o którym mowa w ust. 2.

4. Służbą techniczną może być podmiot, który spełnia następujące warunki:

- 1) posiada osobowość prawną;
- 2) posiada personel o wiedzy i doświadczeniu odpowiednio do zakresu realizowanych badań lub kontroli;
- 3) dysponuje warunkami lokalowymi, środkami i wyposażeniem do przeprowadzania badań homologacyjnych odpowiednio do zakresu wyznaczenia;
- 4) jest niezależny i bezstronny w stosunku do podmiotów bezpośrednio lub pośrednio związanych z realizowanymi badaniami lub kontrolami.

5. Wyznaczenia dokonuje się na podstawie:

- 1) certyfikatu akredytacji wydanego zgodnie z art. 22 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2021 r. poz. 514 i 925), albo
- 2) oceny dokonanej przez Dyrektora TDT, o której mowa w art. 73 ust. 4 rozporządzenia 2018/858, lub sprawozdania oceniającego, o którym mowa w art. 62 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 66 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 i w części pierwszej załącznika 2 do Porozumienia z 1958 r.

– odpowiednio do zakresu wyznaczenia.

6. W decyzji wyznaczającej służbę techniczną Dyrektor TDT wskazuje kategorie działań właściwych dla tej służby, o których mowa w art. 59 ust. 1 lit. a–d rozporządzenia 167/2013, art. 63 ust. 1 lit. a–d rozporządzenia 168/2013, art. 68 ust. 1 lit. a–d rozporządzenia 2018/858 lub w załączniku 2 do Porozumienia z 1958 r.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje określone w pkt 4.1 dodatku 2 do załącznika III do rozporządzenia 2018/858.

8. Dyrektor TDT może zażądać od podmiotu ubiegającego się o wykonywanie zadań służby technicznej dostarczenia, w wyznaczonym terminie, dodatkowych informacji i dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

Art. 5. Dyrektor TDT odmawia, w drodze decyzji administracyjnej, wyznaczenia służby technicznej jeżeli podmiot ubiegający się o wykonywanie zadań służby technicznej nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 57, 58, 59 ust. 3 i art. 60 rozporządzenia 167/2013, art. 61, 62, 64 rozporządzenia 168/2013, art. 68–72 rozporządzenia 2018/858 lub w części pierwszej załącznika 2 do Porozumienia z 1958 r.

Art. 6. Dyrektor TDT zawiesza, w drodze decyzji administracyjnej, wyznaczenie służby technicznej w przypadku, gdy dany podmiot przestał spełniać co najmniej jeden z wymogów, o których mowa w art. 57, 58, 59 ust. 3 i art. 60 rozporządzenia 167/2013, art. 61, 62 lub 64 rozporządzenia 168/2013, art. 68 lub 72 rozporządzenia 2018/858 lub w części pierwszej załącznika 2 do Porozumienia z 1958 r., określając termin do usunięcia stwierdzonych uchybień.

Art. 7. 1. W przypadku, gdy służba techniczna nie wykonuje w całości lub w części obowiązków, o których mowa w art. 66 lub 67 rozporządzenia 167/2013, art. 70 lub 71 rozporządzenia 168/2013 lub art. 80 lub 81 rozporządzenia 2018/858, Dyrektor TDT ogranicza, w drodze decyzji administracyjnej, wyznaczenie służby technicznej, określając zakres ograniczenia oraz termin do usunięcia stwierdzonych uchybień.

2. Ograniczenie wyznaczenia służby technicznej dotyczy kategorii działań, w stosunku do której Dyrektor TDT stwierdził wystąpienie uchybień, o których mowa w ust. 1.

Art. 8. Dyrektor TDT cofa, w drodze decyzji administracyjnej, wyznaczenie służby technicznej w przypadku, gdy służba techniczna:

- 1) nie usunie w określonym terminie uchybień, o których mowa w art. 6,
- 2) nie usunie w określonym terminie uchybień, o których mowa w art. 7 ust. 1, przy czym cofnięcie dotyczy kategorii działań, w stosunku do której Dyrektor TDT stwierdził wystąpienie uchybień, lub
- 3) zaprzestała prowadzenia działalności w kategoriach działań, do których wykonywania została wyznaczona, przy czym cofnięcie dotyczy wyłącznie tych kategorii.

Art. 9. Służba techniczna zawiadamia Dyrektora TDT o zaprzestaniu prowadzenia działalności w kategoriach działań, do których wykonywania została wyznaczona, w terminie 14 dni od dnia zaprzestania prowadzenia tej działalności.

Art. 10. 1. W przypadku ograniczenia, zawieszenia lub cofnięcia wyznaczenia służba techniczna przekazuje Dyrektorowi TDT niezwłocznie, nie później niż w terminie 30 dni od dnia ograniczenia, zawieszenia lub cofnięcia jej wyznaczenia, dokumenty lub ich kopie dotyczące wykonywanych przez nią zadań związanych z kategorią działań objętą ograniczeniem, zawieszeniem lub cofnięciem, w postaci papierowej lub elektronicznej.

2. W celu dalszego przetwarzania Dyrektor TDT może przekazać dokumenty, o których mowa w ust. 1, innej wskazanej przez producenta albo przedstawiciela producenta służbie technicznej, na wniosek tych podmiotów.

Art. 11. 1. Służba techniczna przeprowadza badania homologacyjne na wniosek producenta, importera lub podmiotu dokonującego montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem.

2. Do wniosku producent lub importer dołącza dokument informacyjny, o którym mowa w art. 22 ust. 2 lit. a rozporządzenia 167/2013, art. 27 ust. 2 lit. a rozporządzenia 168/2013 lub w art. 24 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2018/858.

3. Do wniosku podmiot dokonujący montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem dołącza:

- 1) instrukcję obsługi pojazdu z zamontowaną instalacją przystosowującą dany typ pojazdu do zasilania gazem;
- 2) instrukcję montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem;
- 3) dokumenty potwierdzające, że podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu oraz zakłady montujące, nad którymi sprawuje nadzór, posiadają odpowiednio do zakresu uprawnienia odpowiednie narzędzia i urządzenia diagnostyczne.

4. Na żądanie służby technicznej podmiot, o którym mowa w ust. 1, dostarcza na swój koszt pojazdy, przedmioty wyposażenia lub części, w liczbie i kompletacji koniecznej do przeprowadzenia wymaganych badań.

Art. 12. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania, jakie powinien spełniać podmiot wnioskujący o wyznaczenie, o którym mowa w art. 4 ust. 1, w zakresie warunków lokalowych, środków i wyposażenia, uwzględniając zakres wyznaczenia służby technicznej.

2. Minister właściwy do spraw transportu ogłasza, w drodze obwieszczenia, przygotowany przez Dyrektora TDT wykaz służb technicznych wyznaczonych do przeprowadzania badań homologacyjnych oraz badań potwierdzających spełnienie

odpowiednich warunków lub wymagań technicznych danego pojazdu w celu krajowego i unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

Rozdział 3

Homologacja

Art. 13. 1. Nowy typ pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, który ma być wprowadzony do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, powinien spełniać wymagania techniczne, odpowiednie dla danej kategorii pojazdu, określone w przepisach Unii Europejskiej lub regulaminach ONZ dotyczących badań homologacyjnych.

2. Spełnienie odpowiednich wymagań technicznych danego typu pojazdu, typu przedmiotu wyposażenia lub części potwierdza się w procedurze homologacji:

- 1) typu UE, o której mowa w art. 20 rozporządzenia 167/2013, art. 25 rozporządzenia 168/2013 lub art. 22 rozporządzenia 2018/858;
- 2) typu ONZ;
- 3) typu pojazdu.

3. Na potrzeby procedury homologacji typu pojazdu, pojazdy zgodnie z maksymalną masą całkowitą lub cechami konstrukcyjnymi dzieli się na kategorie określone odpowiednio w art. 4 rozporządzenia 167/2013, art. 4 rozporządzenia 168/2013 lub art. 4 rozporządzenia 2018/858.

4. Obowiązek spełnienia odpowiednich wymagań technicznych dotyczy również sposobu montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu lub montażu instalacji R115, które potwierdza się odpowiednio w procedurze homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem lub procedurze homologacji sposobu montażu instalacji R115.

Art. 14. Potwierdzenie spełnienia wymagań technicznych następuje przez wydanie dla:

- 1) pojazdu:
 - a) świadectwa homologacji typu UE pojazdu,
 - b) świadectwa homologacji typu ONZ,
 - c) świadectwa homologacji typu pojazdu;
- 2) przedmiotu wyposażenia lub części:
 - a) świadectwa homologacji typu UE,
 - b) świadectwa homologacji typu ONZ;

- 3) sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem:
 - a) świadectwa homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem,
 - b) świadectwa homologacji montażu instalacji R115.

Art. 15. 1. Producent jest obowiązany uzyskać odpowiednie świadectwo homologacji typu zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 9 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 lub art. 13 ust. 1 rozporządzenia 2018/858, z zastrzeżeniem ust. 2–6.

2. Producent nie podlega obowiązkowi uzyskania odpowiedniego świadectwa homologacji typu w przypadkach, o których mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia 167/2013, art. 2 ust. 2 rozporządzenia 168/2013 lub art. 2 ust. 2 rozporządzenia 2018/858.

3. Producent:

- 1) tramwaju;
- 2) trolejbusu

jest obowiązany uzyskać dla każdego nowego typu tego pojazdu świadectwo homologacji typu pojazdu.

4. Podmiot dokonujący montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem jest obowiązany uzyskać odpowiednio świadectwo homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem lub świadectwo homologacji montażu instalacji R115.

5. Producent:

- 1) nowego typu pojazdu jest zwolniony z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli uzyskał:
 - a) świadectwo homologacji typu UE pojazdów produkowanych w małych seriach,
 - b) świadectwo homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach,
 - c) świadectwo homologacji typu pojazdu dla pojazdów, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. a–c rozporządzenia 167/2013,
 - d) uznanie świadectwa homologacji typu pojazdu wydanego zgodnie z procedurą homologacji typu pojazdu przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - e) uznanie świadectwa homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach wydanego na dany typ pojazdu zgodnie z procedurą homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,

- f) świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu,
 - g) uznanie świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanego przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - h) świadectwo unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu;
- 2) nowego typu przedmiotu wyposażenia lub części jest zwolniony z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli:
- a) uzyskał świadectwo homologacji typu ONZ,
 - b) nowy typ przedmiotu wyposażenia lub części jest objęty świadectwem homologacji typu UE.

Art. 16. 1. Producent pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części jest odpowiedzialny za wszystkie aspekty procesu homologacji oraz za zapewnienie zgodności produkcji, niezależnie od tego, czy bezpośrednio uczestniczy we wszystkich etapach wytwarzania pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, art. 8 ust. 2 rozporządzenia 167/2013, art. 9 ust. 2 rozporządzenia 168/2013, art. 13 ust. 2 rozporządzenia 2018/858 lub regulaminami ONZ.

2. Producent pojazdu skompletowanego jest odpowiedzialny za uzyskanie świadectwa homologacji typu pojazdu, świadectwa homologacji typu UE albo świadectwa homologacji typu ONZ oraz za zapewnienie zgodności produkcji w zakresie tych przedmiotów wyposażenia lub części, które zostały dodane na etapie dokonywanej przez niego kompletacji pojazdu.

3. Producent pojazdu skompletowanego wprowadzający zmiany w przedmiocie wyposażenia lub części, które były objęte procedurą homologacji typu UE lub ONZ na wcześniejszym etapie kompletacji pojazdu, jest odpowiedzialny za uzyskanie świadectwa homologacji typu pojazdu, świadectwa homologacji typu UE albo świadectwa homologacji typu ONZ oraz za zapewnienie zgodności produkcji w zakresie dokonanej zmiany.

Art. 17. Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, na wniosek podmiotu gospodarczego wydaje, zmienia, odmawia wydania lub cofa:

- 1) świadectwa homologacji typu UE pojazdu;
- 2) świadectwa homologacji typu UE;
- 3) świadectwa homologacji typu UE dla pojazdów produkowanych w małych seriach;
- 4) świadectwa homologacji typu ONZ;

- 5) świadectwa homologacji typu pojazdu dla pojazdów, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. a–c rozporządzenia 167/2013, tramwaju albo trolejbusu;
- 6) świadectwa krajowej homologacji typu dla pojazdów produkowanych w małych seriach;
- 7) świadectwa homologacji sposobu montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu;
- 8) świadectwa homologacji montażu instalacji R115.

Art. 18. 1. Do wniosku o wydanie lub zmianę świadectwa homologacji typu UE pojazdu lub świadectwa homologacji typu UE, o którym mowa w art. 21 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 26 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 lub art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2018/858, producent dołącza:

- 1) folder informacyjny określony w art. 22 rozporządzenia 167/2013, art. 27 rozporządzenia 168/2013 lub art. 24 rozporządzenia 2018/858;
- 2) oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) nie złożyłem wniosku o wydanie lub zmianę świadectwa homologacji typu UE lub świadectwa homologacji typu UE dla tego samego typu do żadnego innego organu udzielającego homologacji i że żaden inny organ udzielający homologacji nie wydał lub nie zmienił takiego świadectwa homologacji;
- 2) żaden organ udzielający homologacji nie odmówił wydania lub zmiany świadectwa homologacji typu UE pojazdu lub świadectwa homologacji typu UE dla tego typu;
- 3) żaden organ udzielający homologacji nie cofnął świadectwa homologacji typu UE pojazdu lub świadectwa homologacji typu UE dla tego typu;
- 4) nie wycofałem wniosku o wydanie lub zmianę świadectwa homologacji typu UE pojazdu lub świadectwa homologacji typu UE w odniesieniu do tego typu.”.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, zawiera również:

- 1) nazwę, siedzibę i adres podmiotu gospodarczego;
- 2) oznaczenie miejsca i daty złożenia oświadczenia;
- 3) podpis podmiotu gospodarczego.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997

r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 19. 1. Dyrektor TDT odmawia wydania świadectwa homologacji typu UE pojazdu lub świadectwa homologacji typu UE w przypadku, gdy:

- 1) typ pojazdu, typ przedmiotu wyposażenia lub części nie spełnia wymagań procedury określonej w art. 20 rozporządzenia 167/2013, art. 25 rozporządzenia 168/2013 lub art. 22 rozporządzenia 2018/858;
- 2) typ pojazdu, typ przedmiotu wyposażenia lub części stwarza poważne zagrożenie, o którym mowa w art. 24 ust. 3 rozporządzenia 167/2013, art. 29 ust. 3 rozporządzenia 168/2013 lub art. 26 ust. 5 rozporządzenia 2018/858;
- 3) na dany typ pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części zostało wydane świadectwo homologacji typu UE pojazdu lub świadectwo homologacji typu UE przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej.

2. W przypadku stwierdzenia przez Dyrektora TDT, że zmiany szczegółowych danych zawartych w dokumentach stanowiących podstawę wydania świadectwa homologacji typu UE pojazdu lub świadectwa homologacji typu UE nie mogą być objęte rozszerzeniem istniejącej homologacji typu, Dyrektor TDT odmawia zmiany homologacji typu UE.

Art. 20. 1. W przypadku wniosku o wydanie lub zmianę świadectwa homologacji typu pojazdu dla pojazdów, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. a–c rozporządzenia 167/2013, tramwaju lub trolejbusu, producent we wniosku wskazuje procedurę homologacji krok po kroku, jednostopniową albo mieszaną, w oparciu o którą przeprowadzono badania homologacyjne.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, producent dołącza:

- 1) dokument informacyjny sporządzony według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 1 pkt 5, a w przypadku tramwaju lub trolejbusu w przepisach wydanych na podstawie art. 51 ust. 1 pkt 5;
- 2) sprawozdanie z badania homologacyjnego potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w celu udzielenia świadectwa homologacji typu pojazdu;
- 3) świadectwo zgodności sporządzone według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 1 pkt 5, a w przypadku tramwaju lub trolejbusu w przepisach wydanych na podstawie art. 51 ust. 1 pkt 5;
- 4) wykaz osób upoważnionych do podpisania świadectwa zgodności.

3. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, producent pojazdu, o którym mowa w art. 2 ust. 3 lit. a–c rozporządzenia 167/2013, składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) nie złożyłem wniosku o wydanie lub zmianę świadectwa homologacji typu UE pojazdu/typu ONZ* dla tego samego typu do żadnego innego organu udzielającego homologacji i że żaden inny organ udzielający homologacji nie udzielił wydał lub nie zmienił takiego świadectwa homologacji typu UE pojazdu/typu ONZ*;
- 2) żaden organ udzielający homologacji nie odmówił udzielenia wydania lub zmiany świadectwa homologacji typu UE pojazdu/typu ONZ* dla tego typu;
- 3) żaden organ udzielający homologacji nie cofnął świadectwa homologacji typu UE pojazdu/typu ONZ* dla tego typu;
- 4) nie wycofałem wniosku o udzielenie, wydanie lub zmianę świadectwa homologacji typu UE pojazdu/typu ONZ* w odniesieniu do tego typu.

* niepotrzebne skreślić”.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, zawiera również:

- 1) nazwę, siedzibę i adres producenta;
- 2) oznaczenie miejsca i daty złożenia oświadczenia;
- 3) podpis producenta;
- 4) dane identyfikacji podatkowej ze wskazaniem metody weryfikacji w kraju rejestracji producenta.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 21. 1. Dyrektor TDT odmawia wydania świadectwa homologacji typu pojazdu dla pojazdów, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. a–c rozporządzenia 167/2013, tramwaju lub trolejbusu w przypadku gdy:

- 1) typ pojazdu nie spełnia wymagań technicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 1 pkt 1, a w przypadku tramwaju lub trolejbusu – w przepisach wydanych na podstawie art. 51 ust. 1 pkt 1;

- 2) typ pojazdu stwarza poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym lub ochrony środowiska;
- 3) zostało wydane świadectwo homologacji typu UE pojazdu lub świadectwo homologacji typu ONZ przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, na dany typ, o którym mowa w art. 2 ust. 3 lit. a–c rozporządzenia 167/2013.

2. Dyrektor TDT odmawia zmiany świadectwa homologacji typu pojazdu dla pojazdów, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. a–c rozporządzenia 167/2013, w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

Art. 22. 1. Do wniosku o wydanie lub zmianę świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach producent dołącza:

- 1) dokument informacyjny sporządzony według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 1 pkt 5;
- 2) sprawozdanie z badania homologacyjnego potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w celu udzielenia świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach;
- 3) świadectwo zgodności sporządzone według wzoru określonego w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 33 ust. 2 rozporządzenia 167/2013 lub art. 38 ust. 2 rozporządzenia 168/2013 lub art. 36 ust. 4 rozporządzenia 2018/858;
- 4) wykaz osób upoważnionych do podpisania świadectwa zgodności.

2. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, producent składa oświadczenie, o którym mowa w art. 20 ust. 3 i 4.

3. Do składania oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, art. 20 ust. 5 stosuje się.

Art. 23. 1. Dyrektor TDT odmawia wydania świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach w przypadkach, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1–3.

2. Dyrektor TDT odmawia zmiany świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach w przypadku, o którym mowa w art. 21 ust. 2.

Art. 24. 1. Producent może wystąpić do Dyrektora TDT z wnioskiem o wydanie świadectwa homologacji typu UE pojazdu na podstawie procedury, o której mowa w art. 35 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 40 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 lub art. 39 ust. 1 rozporządzenia 2018/858, jeżeli dla pojazdu, w którego przedmiocie wyposażenia lub części

zastosowano nowe technologie lub nowe koncepcje, niespełniające wymagań określonych w przepisach dotyczących homologacji typu.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, oprócz dokumentów, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1 i 2, producent dołącza również:

- 1) uzasadnienie zastosowania nowych technologii lub koncepcji;
- 2) opis wpływu zastosowanych nowych technologii lub koncepcji na bezpieczeństwo i środowisko wraz ze wskazaniem środków przyjętych w celu zapewnienia poziomu bezpieczeństwa i ochrony środowiska co najmniej równoważnego wymogom, w odniesieniu do których wystąpiono o wyłączenie;
- 3) opis przeprowadzonych badań oraz ich wyniki wykazujące, że zapewniono co najmniej równoważny poziom bezpieczeństwa i ochrony środowiska w stosunku do wymagań określonych w przepisach dotyczących homologacji.

3. Badania, o których mowa w ust. 2 pkt 3, przeprowadza służba techniczna, o której mowa w art. 4 ust. 1.

4. W terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1, Dyrektor TDT występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o wydanie zgody na wydanie świadectwa homologacji typu UE pojazdu.

5. Do czasu wydania zgody, o której mowa w ust. 4, Dyrektor TDT wydaje, w drodze decyzji administracyjnej, świadectwo homologacji typu pojazdu na okres 12 miesięcy, o ile producent wystąpi we wniosku, o którym mowa w ust. 1, o wydanie takiego świadectwa, a pojazd spełnia warunki, o których mowa w art. 66 ust. 1–1b oraz ust. 3a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

6. Po wydaniu świadectwa homologacji typu pojazdu, o którym mowa w ust. 5, Dyrektor TDT przekazuje niezwłocznie Komisji Europejskiej i innym niż Rzeczpospolita Polska państwom członkowskim Unii Europejskiej informację o jego wydaniu wraz z dokumentacją, o której mowa w ust. 2.

7. W przypadku uzyskania zgody Komisji Europejskiej, o której mowa w ust. 4, Dyrektor TDT niezwłocznie wydaje świadectwo homologacji typu UE pojazdu, które pozostaje ważne przez okres nie krótszy niż 36 miesięcy.

8. W przypadku odmowy wydania zgody przez Komisję Europejską, o której mowa w ust. 4, Dyrektor TDT:

- 1) odmawia wydania świadectwa homologacji typu UE pojazdu;

- 2) w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania odmowy wydania zgody cofa wydane świadectwo homologacji typu pojazdu – o ile decyzja nie wygasła po upływie terminu, o którym mowa w ust. 5.

9. W przypadku otrzymania od właściwego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej informacji o wydaniu świadectwa homologacji typu pojazdu, o którym mowa w ust. 5, Dyrektor TDT podejmuje decyzję o uznaniu tego świadectwa homologacji typu pojazdu w terminie 30 dni od dnia otrzymania tej informacji, na podstawie dokumentacji, o której mowa w ust. 1.

Art. 25. Na wniosek producenta, Dyrektor TDT przekazuje właściwym w sprawach homologacji organom państw członkowskich Unii Europejskiej kopie świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach, w celu uznania tego świadectwa zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 37 rozporządzenia 167/2013, art. 42 rozporządzenia 168/2013 lub art. 43 rozporządzenia 2018/858.

Art. 26. 1. Dyrektor TDT uznaje, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, świadectwo homologacji typu pojazdu wydane przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli dany typ pojazdu spełnia wymagania:

- 1) procedury uzyskania świadectwa homologacji typu UE pojazdu albo
 - 2) procedury homologacji typu pojazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, następuje na wniosek producenta.
3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:
- 1) świadectwo homologacji typu pojazdu wraz ze sprawozdaniem z badań homologacyjnych oraz dokumentem informacyjnym wydanymi przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
 - 2) świadectwo zgodności sporządzone według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 1 pkt 5;
 - 3) wykaz osób upoważnionych do podpisania świadectwa zgodności.

4. Producent jest obowiązany powiadomić Dyrektora TDT, w odniesieniu do homologacji typu pojazdu stanowiącego podstawę do uzyskania uznania, o którym mowa w ust. 1, o następujących okolicznościach:

- 1) wygaśnięciu lub cofnięciu świadectwa homologacji typu pojazdu, które zostało uznane przez Dyrektora TDT;

- 2) wydaniu świadectwa homologacji typu UE pojazdu dla typu pojazdu objętego świadectwem homologacji typu pojazdu, które zostało uznane przez Dyrektora TDT;
- 3) zaprzestaniu spełnienia wymagań przez jeden z wariantów w ramach typu pojazdu lub jedną z wersji w ramach wariantu stanowiących podstawę do wydania świadectwa homologacji typu pojazdu, które wygasa wyłącznie w takim zakresie, w jakim dotyczy tego wariantu lub wersji.

5. Dyrektor TDT w drodze decyzji administracyjnej uchyla decyzję o uznaniu, o której mowa w ust. 1, w przypadku zaistnienia okoliczności, o których mowa w ust. 4.

Art. 27. 1. Dyrektor TDT uznaje, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, świadectwo krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach wydane przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli wymagania techniczne stanowiące podstawę do jego wydania są równoważne wymaganiom technicznym obowiązującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w procedurze homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach.

2. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, następuje na wniosek producenta.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

- 1) świadectwo krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach wydane przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej wraz ze sprawozdaniem z badań homologacyjnych oraz dokumentem informacyjnym;
- 2) świadectwo zgodności sporządzone według wzoru określonego w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie, art. 33 ust. 2 rozporządzenia 167/2013, art. 38 ust. 2 rozporządzenia 168/2013 lub art. 36 ust. 4 rozporządzenia 2018/858;
- 3) wykaz osób upoważnionych do podpisania świadectwa zgodności.

4. Producent jest obowiązany powiadomić Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego w odniesieniu do świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach stanowiącego podstawę do uzyskania uznania, o którym mowa w ust. 1, o następujących okolicznościach:

- 1) wygaśnięciu lub cofnięciu świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach, które zostało uznane przez Dyrektora TDT;
- 2) wydaniu świadectwa homologacji typu UE pojazdu dla typu pojazdu objętego świadectwem krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach, które zostało uznane przez Dyrektora TDT;

- 3) zaprzestaniu spełnienia wymagań przez jeden z wariantów w ramach typu pojazdu lub jedną z wersji w ramach wariantu stanowiących podstawę do wydania świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach, które wygasa wyłącznie w takim zakresie, w jakim dotyczy tego wariantu lub wersji.

5. Dyrektor TDT w drodze decyzji administracyjnej uchyla decyzję o uznaniu, o której mowa w ust. 1, w przypadku zaistnienia okoliczności, o których mowa w ust. 4.

Art. 28. 1. Producent nowych pojazdów jest obowiązany:

- 1) umieścić firmę lub znak towarowy oraz oznaczenie typu lub numer identyfikacyjny zgodnie z art. 34 ust. 2 rozporządzenia 167/2013, art. 39 ust. 2 rozporządzenia 168/2013 art. 38 ust. 2 rozporządzenia 2018/858 lub art. 2 Porozumienia z 1958 r., jeżeli przepisy prawa Unii Europejskiej lub regulaminy ONZ tego wymagają,
- 2) wystawić:
 - a) świadectwo zgodności – do każdego pojazdu, na którego typ wydano odpowiednio świadectwo homologacji typu UE pojazdu, świadectwo homologacji typu pojazdu albo świadectwo krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach, albo
 - b) świadectwo zgodności – do każdego pojazdu, na którego typ wydano świadectwo homologacji typu wydane na dany typ pojazdu zgodnie z procedurą homologacji typu przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej i uznanego w trybie art. 26 ust. 1;
 - c) świadectwo zgodności WE – do każdego pojazdu, na którego typ wydano świadectwo homologacji typu WE pojazdu, o którym mowa w art. 2 pkt 74 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
- 3) złożyć oświadczenie zawierające dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu, którego wzór określają przepisy wydane na podstawie art. 50 ust. 1; oświadczenie może także złożyć w imieniu producenta importer, dystrybutor lub przedstawiciel producenta;
- 4) dołączyć w języku polskim:
 - a) instrukcję obsługi lub podręcznik użytkownika,
 - b) informacje dotyczące ograniczenia lub specjalne warunki montażu mające wpływ na bezpieczeństwo w ruchu drogowym lub ochronę środowiska – o ile występują.

2. W przypadku uzyskania zezwolenia na dopuszczenie pojazdu z końcowej partii produkcji, producent jest obowiązany w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, podać informację o objęciu pojazdu tym zezwoleniem.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, wydaje się właścicielowi pojazdu.

4. Duplikaty dokumentów, o których mowa w ust. 1, wydaje, na wniosek zainteresowanego, podmiot, który je wydał.

5. Przepis ust. 1 pkt 1 i 4 oraz ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio do producenta przedmiotu wyposażenia lub części.

Art. 29. 1. Producent jest obowiązany niezwłocznie powiadomić Dyrektora TDT o:

- 1) potrzebie zmiany danych i informacji zawartych w świadectwie homologacji typu lub świadectwie homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu wydanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku:
 - a) zmiany warunków stanowiących podstawę do wydania świadectw,
 - b) zmiany w homologowanym typie wpływającej na zmianę warunków stanowiących podstawę do wydania tego świadectwa;
- 2) zawieszeniu produkcji homologowanego typu;
- 3) wznowieniu produkcji homologowanego typu;
- 4) zaprzestaniu produkcji homologowanego typu.

2. Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Dyrektor TDT dokonuje oceny zakresu zmian w odniesieniu do uprzednio wydanego świadectwa, a następnie niezwłocznie informuje producenta o:

- 1) konieczności uzyskania zmiany tego świadectwa po przeprowadzeniu badań homologacyjnych albo bez przeprowadzenia tych badań;
- 2) konieczności uzyskania nowego świadectwa, jeżeli zakres zmian wykracza poza istotne cechy dla homologowanego typu albo
- 3) braku potrzeby zmiany danych i informacji zawartych w uprzednio wydanym świadectwie.

Art. 30. Dyrektor TDT cofa świadectwa homologacji, o których mowa w art. 17 pkt 1-3, 5-8 wydane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku:

- 1) gdy podmiot gospodarczy dopuszcza się naruszeń, o których mowa w art. 72 ust. 2 rozporządzenia UE nr 167/2013, w art. 76 ust. 2 rozporządzenia UE nr 168/2013 albo w art. 84 ust. 2 i 3 rozporządzenia UE nr 2018/858;

- 2) negatywnego wyniku kontroli zgodności produkcji pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części;
- 3) niepowiadomienia Dyrektora TDT przez podmiot gospodarczy o stwierdzeniu zagrożeń, o których mowa w art. 9 rozporządzenia 167/2013, art. 10 rozporządzenia 168/2013 lub art. 14 rozporządzenia 2018/858;
- 4) złożenia wniosku o cofnięcie świadectwa homologacji przez podmiot gospodarczy.

Art. 31. Wraz z wnioskiem o wydanie albo zmianę świadectwa homologacji sposobu montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu podmiot gospodarczy dołącza:

- 1) protokół z badania homologacyjnego wraz ze sprawozdaniem wydany przez służbę techniczną;
- 2) wykaz osób upoważnionych do podpisywania wyciągów ze świadectwa homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem zawierający następujące dane: imię i nazwisko, zajmowane stanowisko oraz wzór podpisu;
- 3) deklarację o sposobie i metodach zapewnienia zgodności montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem;
- 4) wykaz stosowanych elementów instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem;
- 5) wykaz zakładów montujących instalacje przystosowujące dany typ pojazdu do zasilania gazem;
- 6) oświadczenie o wpisie do Centralnej Ewidencji Informacji o Działalności Gospodarczej albo do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym lub odpowiedniego rejestru kraju właściwego dla siedziby podmiotu ubiegającego się o udzielenie homologacji z podaniem numeru NIP lub jego odpowiednika, celem wpisania do właściwego rejestru.

Art. 32. Wraz z wnioskiem o wydanie albo zmianę świadectwa homologacji montażu instalacji R115, podmiot gospodarczy dołącza:

- 1) protokół z badania homologacyjnego, wraz ze sprawozdaniem, wydany przez służbę techniczną;
- 2) wykaz osób upoważnionych do podpisywania wyciągów ze świadectwa homologacji montażu instalacji R115 zawierający następujące dane: imię i nazwisko, zajmowane stanowisko oraz wzór podpisu;

- 3) deklarację o sposobie i metodach zapewnienia zgodności montażu instalacji R115;
- 4) oświadczenie o wpisie do Centralnej Ewidencji Informacji o Działalności Gospodarczej albo do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym lub odpowiedniego rejestru kraju właściwego dla siedziby podmiotu ubiegającego się o udzielenie homologacji z podaniem numeru NIP lub jego odpowiednika, celem wpisania do właściwego rejestru;
- 5) wykaz stosowanych instalacji zgodnych z Regulaminem ONZ nr 115 wraz z instrukcjami montażu.

Art. 33. 1. Podmiot gospodarczy dokonuje montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem we wskazanych w świadectwie homologacji zakładach montujących, nad którymi sprawuje nadzór, zapewniając zgodność montażu, niezależnie od tego, czy bezpośrednio uczestniczy we wszystkich jego etapach.

2. Podmiot gospodarczy dokonuje montażu instalacji R115 przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem zgodnie z warunkami udzielenia homologacji montażu instalacji R115.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2, są odpowiedzialne za wszystkie aspekty procesu homologacji oraz za zapewnienie zgodności montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu niezależnie od tego, czy bezpośrednio w nim uczestniczą.

Art. 34. 1. Dyrektor TDT może, w uzasadnionych przypadkach, wezwać podmiot gospodarczy wnioskujący o wydanie lub zmianę świadectwa homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu do przedstawienia dodatkowych informacji niezbędnych do określenia zakresu wymaganych badań lub uproszczenia ich przeprowadzania.

2. Posiadacz świadectwa homologacji, o którym mowa w ust. 1, zapewnia zgodność montażu.

3. Dyrektor TDT gromadzi w systemie teleinformatycznym dane zawarte w dokumentach, o których mowa w art. 31 lub art. 32.

4. Świadectwo homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem może zostać wydane lub zmienione, jeżeli sprawozdanie z badania homologacyjnego potwierdza, że:

- 1) elementy instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem odpowiadają wymaganiom technicznym określonym w regulaminach ONZ;

- 2) montaż instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem odpowiada warunkom technicznym i wymaganiom technicznym określonym w regulaminach ONZ;
- 3) elementy instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem odpowiadają warunkom określonym w ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2020 r., poz. 2056);
- 4) opis techniczny pojazdu odpowiada zakresowi wniosku o wydanie tego świadectwa;
- 5) spełnione są warunki lokalowe oraz kompetencje personelu odpowiednio do zakresu tego świadectwa homologacji.

5. Świadectwo homologacji montażu instalacji R115 może zostać wydane lub zmienione, jeżeli sprawozdanie z badania homologacyjnego potwierdza, że:

- 1) dodatkowy układ zasilania odpowiada wymaganiom technicznym określonym w Regulaminie ONZ nr 115;
- 2) montaż instalacji R115 odpowiada warunkom technicznym i wymaganiom technicznym określonym w regulaminie, o którym mowa w pkt 1;
- 3) dodatkowy układ zasilania odpowiada warunkom określonym w ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji;
- 4) spełnione są warunki lokalowe oraz kompetencje personelu odpowiednio do zakresu tego świadectwa homologacji.

Art. 35. 1. Dyrektor TDT odmawia wydania:

- 1) świadectwa homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem – w przypadku, gdy elementy instalacji, sposób montażu, opis techniczny pojazdu lub warunki lokalowe oraz kompetencje personelu nie spełniają wymagań, o których mowa w art. 34 ust. 4 pkt 1–5;
- 2) świadectwa homologacji montażu instalacji R115 zgodnej z Regulaminem ONZ nr 115 – w przypadku, gdy dodatkowy układ zasilania, sposób montażu, warunki lokalowe oraz kompetencje personelu nie spełniają wymagań, o których mowa w art. 34 ust. 5 pkt 1–4;
- 3) świadectw, o których mowa w pkt 1 i 2 – w przypadku negatywnego wyniku kontroli zgodności montażu lub braku możliwości jej przeprowadzenia.

2. Dyrektor TDT może odmówić wydania świadectwa homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu, jeżeli stwierdzi, że elementy przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem lub dodatkowy układ zasilania stanowią poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym lub ochrony środowiska, mimo że spełnione są wymagania, o których mowa w art. 34 ust. 4 lub 5.

3. W przypadku, o którym w ust. 2, Dyrektor TDT może zawiesić udzielone świadectwo homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu lub czasowo ograniczyć jego zakres.

Art. 36. 1. Producent lub podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu jest obowiązany niezwłocznie powiadomić Dyrektora TDT:

- 1) o zawieszeniu działalności gospodarczej polegającej na montażu instalacji dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu;
- 2) o zakończeniu działalności gospodarczej polegającej na montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu;
- 3) o zagrożeniu dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym lub ochrony środowiska stwierdzonym w pojeździe wprowadzonym do obrotu.

2. W przypadku zamiaru wznowienia zawieszonych działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, Dyrektor TDT może przeprowadzić kontrolę zgodności sposobu montażu dodatkowej instalacji do zasilania gazem pojazdu.

3. Producent lub podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu po zakończeniu działalności gospodarczej, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przekazuje Dyrektorowi TDT, w terminie 30 dni od dnia zakończenia działalności gospodarczej, wyciągi ze świadectw homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu lub ich kopie, w postaci papierowej lub elektronicznej.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, Dyrektor TDT zawiesza udzielone świadectwo homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu i wzywa producenta lub podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu do usunięcia zagrożenia w terminie 90 dni od dnia otrzymania wezwania.

5. Dyrektor TDT przeprowadza kontrolę zgodności sposobu montażu dodatkowej instalacji do zasilania gazem pojazdu w celu weryfikacji działań podjętych w związku z ust. 4.

Art. 37. 1. Dyrektor TDT cofa świadectwo homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu wydane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku:

- 1) negatywnego wyniku kontroli zgodności sposobu montażu dodatkowej instalacji do zasilania gazem pojazdu;
- 2) niepowiadomienia Dyrektora TDT przez producenta lub podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu o stwierdzeniu w pojeździe wprowadzonym do obrotu zagrożeń dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym lub ochrony

środowiska oraz w przypadku niepodjęcia działań polegających na usunięciu tych zagrożeń;

- 3) złożenia wniosku o wycofanie świadectwa homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu przez producenta albo podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu.

Art. 38. Producent lub podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu jest obowiązany wydać właścicielowi pojazdu wyciąg ze świadectwa homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu oraz instrukcję montażu dla każdego pojazdu, w którym dokonano montażu takiej instalacji.

Art. 39. Podmiot gospodarczy lub podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu wprowadzający zmiany w znajdującej się w pojeździe instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem jest obowiązany wydać właścicielowi pojazdu dokument potwierdzający zgodność z warunkami udzielenia homologacji i powiadomić Dyrektora TDT o dokonaniu zmian w znajdującej się w pojeździe instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia wprowadzenia zmian.

Art. 40. Podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu umieszcza firmę lub znak towarowy oraz oznaczenie typu lub numer identyfikacyjny, zgodnie z art. 34 ust. 2 rozporządzenia 167/2013, art. 39 ust. 2 rozporządzenia 168/2013 albo art. 38 ust. 2 rozporządzenia 2018/858, na tabliczce informacyjnej sporządzonej według wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 54 ust. 1.

Art. 41. 1. Dyrektor TDT przeprowadza kontrolę zgodności produkcji pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części zgodnie z art. 28 rozporządzenia 167/2013, art. 33 rozporządzenia 168/2013, art. 31 rozporządzenia 2018/858 lub art. 2 ust. 1 Porozumienia z 1958 r.

2. Dyrektor TDT przeprowadza kontrolę zgodności produkcji w odniesieniu do homologowanego typu w przypadku uzyskania informacji o zastrzeżeniach zgłoszonych przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej, które uznał za zasadne.

3. Kontrolę zgodności produkcji w przypadku, o którym mowa w ust. 2, przeprowadza się niezwłocznie, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania informacji o zastrzeżeniach.

4. Dyrektor TDT może upoważnić służbę techniczną do przeprowadzenia kontroli zgodności produkcji homologowanego typu, lub kontroli zgodności montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do wewnętrznej służby technicznej producenta, o której mowa w art. 60 rozporządzenia 167/2013, art. 64 rozporządzenia 168/2013 lub art. 72 rozporządzenia 2018/858.

6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio do:

- 1) procedury homologacji typu pojazdu, tramwaju lub trolejbusu;
- 2) procedury krajowej homologacji typu dla pojazdów produkowanych w małych seriach;
- 3) procedury homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu.

Art. 42. 1. Dyrektor TDT wydaje, za opłatą, decyzję administracyjną w sprawie dopuszczenia pojazdu z końcowej partii produkcji.

2. Wydanie decyzji w sprawie dopuszczenia pojazdu z końcowej partii produkcji następuje na wniosek podmiotu gospodarczego zgodnie z art. 39 ust. 3 rozporządzenia 167/2013, art. 44 ust. 3 rozporządzenia 168/2013 lub 49 ust. 3 rozporządzenia 2018/858.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

- 1) kopię świadectwa homologacji typu, które utraciło ważność;
- 2) wykaz numerów VIN pojazdów objętych wnioskiem;
- 3) wykaz osób upoważnionych do podpisywania oświadczenia producenta o objęciu pojazdu decyzją w sprawie dopuszczenia pojazdu z końcowej partii produkcji zawierający ich dane osobowe: imię i nazwisko, zajmowane stanowisko oraz wzór podpisu.

4. Dopuszczenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy limitowanej liczby pojazdów określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 52 ust. 1.

5. W przypadku dołączenia do wniosku wykazu numerów VIN, producent składa oświadczenie o posiadaniu dla tego pojazdu świadectwa zgodności WE albo świadectwa zgodności wystawionego w okresie ważności odpowiednio świadectwa homologacji typu WE pojazdu, świadectwa homologacji typu UE pojazdu albo świadectwa homologacji typu pojazdu.

Art. 43. 1. Producent nowego przedmiotu wyposażenia lub części, nieobjętego procedurą homologacji, mogącego stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów, zamieszczonego w wykazie części lub wyposażenia

określonym w załączniku VI do rozporządzenia UE 2018/858, jest obowiązany uzyskać dla niego zezwolenie na wprowadzenie do obrotu, z zastrzeżeniem ust. 7.

2. Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, wydaje zezwolenie na wprowadzanie do obrotu, jeżeli przedmiot wyposażenia lub części, który może stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów, spełnia wymagania określone w art. 45 ust. 4 i 5 rozporządzenia 167/2013, art. 50 ust. 4 rozporządzenia 168/2013 lub art. 55 ust. 3 rozporządzenia 2018/858.

3. Wydanie zezwolenia na wprowadzanie do obrotu przedmiotu wyposażenia lub części, który może stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów, następuje na wniosek producenta zgodnie z art. 46 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 51 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 lub art. 56 ust. 1 rozporządzenia 2018/858.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się:

- 1) sprawozdanie z badania spełnienia wymagań określonych w przepisach Unii Europejskiej, wydane przez służbę techniczną;
- 2) informację o sposobie oznaczania i pakowania przedmiotu wyposażenia lub części, który może stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów;
- 3) deklarację o sposobie i metodach zapewnienia zgodności produkcji przedmiotu wyposażenia lub części, który może stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów, zgodnie z wymaganiami, o których mowa w ust. 2;
- 4) oświadczenie o następującej treści:

„Oświadczam, że w zakresie przedmiotu wyposażenia lub części, który może stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów, złożyłem tylko jeden wniosek i tylko w jednym państwie członkowskim Unii Europejskiej”.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4 pkt 4, zawiera również:

- 1) nazwę, siedzibę i adres producenta;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis producenta;
- 4) dane identyfikacji podatkowej ze wskazaniem metody weryfikacji w kraju rejestracji producenta.

6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4 pkt 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy

odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

7. Obowiązek, o którym mowa ust. 1, nie dotyczy:

- 1) oryginalnego przedmiotu wyposażenia lub części, o którym mowa w art. 45 ust. 3 rozporządzenia 167/2013, art. 50 ust. 3 akapit 1 rozporządzenia 168/2013 lub art. 55 ust. 5 rozporządzenia 2018/858;
- 2) przedmiotu wyposażenia lub części produkowanego do pojazdów przeznaczonych do wyścigów, o którym mowa w art. 50 ust. 3 akapit 2 rozporządzenia 168/2013 lub art. 55 ust. 6 rozporządzenia 2018/858.

8. Zezwolenia na wprowadzenie do obrotu wydane przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej są ważne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 44. 1. Producent jest obowiązany zapewnić, że przedmiot wyposażenia lub części, który może stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów, przeznaczony do wprowadzania do obrotu, będzie produkowany zgodnie z warunkami stanowiącymi podstawę do wydania zezwolenia.

2. Producent jest obowiązany przedstawić na żądanie Dyrektora TDT dokumenty potwierdzające przeznaczenie produkowanego przedmiotu wyposażenia lub części, który może stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów.

Art. 45. 1. Dyrektor TDT zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 53 pkt 2 przeprowadza kontrolę zgodności produkcji przedmiotu wyposażenia lub części, które mogą stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów:

- 1) przed wydaniem zezwolenia na wprowadzanie do obrotu w zakresie sposobu i metod zapewnienia zgodności produkcji;
- 2) w przypadku otrzymania informacji o zastrzeżeniach co do wyprodukowania przedmiotu wyposażenia lub części niezgodnie z warunkami określonymi w zezwoleniu na wprowadzanie do obrotu.

2. Kontrolę zgodności produkcji w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przeprowadza się niezwłocznie, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania informacji o zastrzeżeniach.

3. W przypadku negatywnego wyniku kontroli zgodności produkcji, Dyrektor TDT wzywa producenta do usunięcia braków, w terminie 90 dni od dnia otrzymania wezwania. W przypadku nieusunięcia braków Dyrektor TDT cofa zezwolenie.

4. Dyrektor TDT może upoważnić służbę techniczną do przeprowadzenia kontroli zgodności produkcji, o której mowa w ust. 1.

Art. 46. 1. Producent niezwłocznie zawiadamia Dyrektora TDT o wszelkich zmianach warunków stanowiących podstawę do wydania zezwolenia na wprowadzanie do obrotu.

2. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, Dyrektor TDT dokonuje oceny zakresu zmian w odniesieniu do uprzednio wydanego zezwolenia na wprowadzanie do obrotu, a następnie niezwłocznie informuje producenta o:

- 1) konieczności uzyskania zmiany tego zezwolenia po przeprowadzeniu badań albo bez przeprowadzenia badań;
- 2) braku potrzeby zmiany danych i informacji zawartych w uprzednio wydanym zezwoleniu.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 1, stosuje się odpowiednio art. 43.

Art. 47. Jeżeli producent, który uzyskał świadectwo homologacji typu UE pojazdu, stwierdził w pojeździe wprowadzonym do obrotu poważne zagrożenia dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym lub środowiska albo brak zgodności pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części z homologowanym typem jest obowiązany niezwłocznie powiadomić o tym Dyrektora TDT oraz podjąć działania zgodnie z przepisami rozdziału XII rozporządzenia 167/2013, rozdziału XII rozporządzenia 168/2013 lub rozdziału XI rozporządzenia 2018/858.

Art. 48. 1. Jeżeli producent, który uzyskał świadectwo homologacji typu pojazdu, stwierdził w pojeździe wprowadzonym do obrotu zagrożenia dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym lub środowiska albo brak zgodności pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części z homologowanym typem, jest obowiązany niezwłocznie powiadomić o tym Dyrektora TDT oraz podjąć działania polegające na usunięciu tych zagrożeń.

2. W celu usunięcia zagrożeń, o których mowa w ust. 1, producent:

- 1) opracowuje plan działań mających na celu usunięcie zagrożeń zawierając w nim zakres i harmonogram czynności;
- 2) uzgadnia plan działań z Dyrektorem TDT;
- 3) informuje właściciela pojazdu lub posiadacza pojazdu o konieczności sprawdzenia stanu technicznego pojazdu w warunkach serwisowych producenta i w przypadku stwierdzenia zagrożeń podejmuje działania mające na celu ich usunięcie.

3. Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, oraz planu działań, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, Dyrektor TDT:

- 1) ocenia plan działań wraz z harmonogramem, a w przypadku zgłoszenia przez Dyrektora TDT zastrzeżeń, nakazuje producentowi uwzględnić zastrzeżenia w planie działań lub harmonogramie;
- 2) akceptuje plan działań wraz z harmonogramem;
- 3) określa terminy informowania o realizacji i zakończeniu działań.

4. Producent informuje Dyrektora TDT o:

- 1) realizacji działań w celu usunięcia stwierdzonych zagrożeń w terminach wskazanych w harmonogramie;
- 2) zakończeniu działań, przedstawiając sprawozdanie z przeprowadzonych działań.

5. Koszty działań związanych z usunięciem zagrożeń ponosi producent pojazdu.

Art. 49. Koszty:

- 1) badań homologacyjnych;
- 2) badań potwierdzających spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w celu wydania świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu albo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu;
- 3) badań potwierdzających spełnienie wymagań technicznych przez części lub wyposażenie, które mogą stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów;
- 4) kontroli zgodności montażu dodatkowej instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem;
- 5) kontroli zgodności produkcji

– pokrywa podmiot gospodarczy albo podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem.

Art. 50. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, odpowiednio dla danej kategorii pojazdu:

- 1) zakres wymagań technicznych obowiązujących w procedurach homologacji typu pojazdu oraz szczegółowy sposób przeprowadzania tych procedur;
- 2) wymogi alternatywne stosowane w procedurze krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach;

- 3) szczegółowe czynności Dyrektora TDT i służb technicznych w procedurze homologacji typu pojazdu;
- 4) zakres i sposób przeprowadzania badań homologacyjnych oraz kontroli zgodności produkcji w związku z procedurą homologacji typu pojazdu i procedurą krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach;
- 5) wzory dokumentów stosowanych w procedurze homologacji typu pojazdu i procedurze krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach;
- 6) wzór oświadczenia zawierającego dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu;
- 7) wzór i opis znaku stosowanego w procedurze homologacji typu pojazdu i procedurze krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach;

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister uwzględnia:

- 1) potrzebę zapewnienia zabezpieczenia dokumentów przed podrobieniem lub przerobieniem;
- 2) konieczność zapewnienia właściwego poziomu bezpieczeństwa w ruchu drogowym i ochrony środowiska.

Art. 51. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, dla tramwajów lub trolejbusów:

- 1) zakres wymagań technicznych obowiązujących w procedurze homologacji typu tramwaju lub trolejbusu oraz szczegółowy sposób przeprowadzania tej procedury;
- 2) szczegółowe czynności Dyrektora TDT i służb technicznych w procedurze homologacji typu tramwaju lub trolejbusu;
- 3) zakres i sposób przeprowadzania badań homologacyjnych oraz kontroli zgodności produkcji w związku z procedurą homologacji typu tramwaju lub trolejbusu;
- 4) warunki i sposób wyboru tramwaju lub trolejbusu do badań homologacyjnych;
- 5) wzór dokumentu informacyjnego oraz świadectwa zgodności;
- 6) wzór i opis znaku homologacji typu tramwaju lub trolejbusu.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister uwzględnia:

- 1) potrzebę zapewnienia zabezpieczenia dokumentów przed podrobieniem lub przerobieniem;
- 2) konieczność zapewnienia właściwego poziomu bezpieczeństwa w ruchu drogowym i ochrony środowiska.

Art. 52. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalenia liczby pojazdów zaliczanych do końcowej partii produkcji oraz wzory dokumentów z tym związanych, uwzględniając konieczność zapewnienia właściwego poziomu bezpieczeństwa w ruchu drogowym i ochrony środowiska.

Art. 53. Minister właściwy do spraw transportu może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki wydawania zezwolenia na dopuszczenie do obrotu oraz wzory dokumentów z tym związanych;
- 2) zakres i sposób przeprowadzania kontroli zgodności produkcji
– uwzględniając potrzebę zapewnienia zabezpieczenia dokumentów przed podrobieniem lub przerobieniem oraz konieczność zapewnienia właściwego poziomu bezpieczeństwa w ruchu drogowym i ochrony środowiska.

Art. 54. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres wymagań technicznych obowiązujących w procedurze homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem;
- 2) szczegółowe czynności organów w procedurze homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem;
- 3) zakres i sposób przeprowadzania badań homologacyjnych oraz kontroli zgodności montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem;
- 4) wzory dokumentów związanych z homologacją sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem;
- 5) wzór i opis znaku stosowanego w procedurze homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem;
- 6) wzór i wymagania dla tabliczki informacyjnej umieszczanej przez podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu oraz sposób jej umieszczenia.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister uwzględnia:

- 1) potrzebę zapewnienia zabezpieczenia dokumentów przed podrobieniem lub przerobieniem;
- 2) konieczność zapewnienia właściwego poziomu bezpieczeństwa w ruchu drogowym i ochrony środowiska.

Rozdział 4

Dopuszczenie indywidualne pojazdu

Art. 55. 1. Spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych danego pojazdu określonych w dodatku 2 do części I do załącznika II do rozporządzenia 2018/858 lub pojazdu, o którym mowa w art. 2 pkt 31 rozporządzenia 2018/858 określonych w części III załącznika II do rozporządzenia 2018/858, potwierdza się świadectwem unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

2. Unijnemu indywidualnemu dopuszczeniu pojazdu podlega nowy pojazd kategorii M, N i O, o którym mowa w dodatku 2 do części I do załącznika II do rozporządzenia 2018/858 lub pojazdu, o którym mowa w art. 2 pkt 31 rozporządzenia 2018/858 określonych w części III załącznika II do rozporządzenia 2018/858, przed wprowadzeniem do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na którego typ producent lub importer nie uzyskał świadectwa homologacji typu UE pojazdu.

Art. 56. 1. Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, na wniosek producenta, importera albo właściciela pojazdu wydaje, zmienia, odmawia wydania lub cofa:

- 1) świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdów;
- 2) świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) dokumenty, o których mowa w pkt 1 dodatku 2 do części I do załącznika II do rozporządzenia 2018/858;
- 2) oświadczenie o następującej treści:
„Oświadczam, że w zakresie pojazdu o numerze VIN ..., złożyłem tylko jeden wniosek i tylko w jednym państwie członkowskim Unii Europejskiej”.

Art. 57. 1. Badanie potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w celu uzyskania świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu przeprowadza służba techniczna, na wniosek producenta, importera albo właściciela pojazdu.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) folder informacyjny sporządzony według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 24 ust. 4 rozporządzenia 2018/858;
- 2) kopie świadectw homologacji typu lub inne dokumenty potwierdzające spełnienie odpowiednich wymagań technicznych określonych w pkt 4 dodatku 2 do części I do

załącznika II do rozporządzenia 2018/858. lub określonych w części III załącznika II do rozporządzenia 2018/858.

3. Z przeprowadzonego badania służba techniczna sporządza sprawozdanie z badań potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w procedurze unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

Art. 58. Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia wydania świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu w przypadku, gdy:

- 1) pojazd nie spełnia wymogów, o których mowa w dodatku 2 do części I do załącznika II do rozporządzenia 2018/858;
- 2) pojazd, o którym mowa w art. 2 pkt 31 rozporządzenia 2018/858 nie spełnia wymogów, o których mowa w części III załącznika II do rozporządzenia 2018/858.

Art. 59. 1. Krajowemu indywidualnemu dopuszczeniu pojazdu, z zastrzeżeniem ust. 2–5, podlega pojazd, o którym mowa w dodatku 2 do części I do załącznika II do rozporządzenia 2018/858:

- 1) przed wprowadzeniem do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na którego typ producent lub importer nie uzyskał świadectwa homologacji typu UE pojazdu, świadectwa homologacji typu ONZ albo świadectwa homologacji typu pojazdu;
- 2) na którego typ zostało wydane świadectwo homologacji typu UE pojazdu, świadectwo homologacji typu ONZ albo świadectwo homologacji typu pojazdu, w którym przed rejestracją zostały wprowadzone zmiany w pojeździe, przedmiocie wyposażenia lub części, wpływające na zmianę warunków stanowiących podstawę do wydania świadectwa homologacji typu tego pojazdu.

2. Pojazdy, o których w art. 2 ust. 3 lit. a i c oraz ust. 4 rozporządzenia 2018/858, nie podlegają obowiązkowi uzyskania krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu. Producent takiego pojazdu może wystąpić o dopuszczenie fakultatywne poprzez uzyskanie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, jeżeli pojazd spełnia odpowiednie warunki lub wymagania techniczne obowiązujące w procedurze krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 1. Przepisu nie stosuje się do pojazdów, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. c i d rozporządzenia 2018/858.

3. Pojazdy, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2018/858, nie podlegają obowiązkowi uzyskania krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu. Producent takiego

pojazdu może wystąpić o uzyskanie krajowego indywidualnego dopuszczenia, jeżeli pojazd spełnia odpowiednie warunki lub wymagania techniczne obowiązujące w procedurze krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 1.

4. Krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu nie stosuje się do tramwaju i trolejbusu.

5. W przypadku pojazdu podlegającego krajowemu indywidualnemu dopuszczeniu, Dyrektor TDT w uzasadnionych przypadkach zwalnia, w drodze decyzji administracyjnej, pojazd objęty wnioskiem o wydanie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu z obowiązku spełnienia niektórych wymagań technicznych, pod warunkiem zastosowania wymagań alternatywnych równoważnych z wymaganiami określonymi w załączniku 2 do rozporządzenia 2018/858 w najwyższym możliwym do realizacji zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego i ochrony środowiska.

Art. 60. Do wniosku o wydanie świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu producent, importer, właściciel pojazdu albo ich upoważniony przedstawiciel, posiadający siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, dołącza:

- 1) folder informacyjny sporządzony według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 2;
- 2) sprawozdanie z badań homologacyjnych potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w celu krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

Art. 61. 1. Krajowe indywidualne dopuszczenie pojazdu udzielone na dany pojazd przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej zgodnie z procedurą uznaje Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, jeżeli dany pojazd spełnia odpowiednie warunki lub wymagania techniczne, które są równoważne warunkom lub wymaganiom obowiązującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, następuje na wniosek producenta, importera lub właściciela pojazdu, za opłatą.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

- 1) dokument potwierdzający krajowe indywidualne dopuszczenie pojazdu wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej;

2) dokument wydany przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej wskazujący przepisy techniczne, na podstawie których udzielono krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

4. Dyrektor TDT może zwrócić się o dodatkowe informacje o udzielonym krajowym indywidualnym dopuszczeniu pojazdu do właściwego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

5. Dyrektor TDT, na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej, udostępnia temu organowi informacje o udzielonym krajowym indywidualnym dopuszczeniu pojazdu.

6. W przypadku, gdy pojazd, który uzyskał krajowe indywidualne dopuszczenie pojazdu, ma być sprzedany, zarejestrowany lub dopuszczony do ruchu na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Dyrektor TDT, na wniosek producenta lub właściciela pojazdu, wydaje dokument wskazujący przepisy techniczne, na podstawie których udzielono dopuszczenia jednostkowego pojazdu.

Art. 62. 1. Badanie potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych oraz równoważności zastosowanych wymagań alternatywnych dla danego pojazdu w celu unijnego lub krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu przeprowadza służba techniczna, na wniosek producenta, importera lub właściciela pojazdu.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) folder informacyjny sporządzony według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 2;
- 2) kopie świadectw homologacji typu lub inne dokumenty potwierdzające spełnienie odpowiednich wymagań technicznych określonych w przepisach Unii Europejskiej lub regulaminach ONZ.

3. Z przeprowadzonego badania służba techniczna sporządza sprawozdanie z badań potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w celu krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

Art. 63. Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu w przypadku, gdy pojazd nie spełnia wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 64 ust 1 pkt 1 i 3.

Art. 64. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres warunków lub wymagań technicznych obowiązujących w procedurze krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, zakres i sposób przeprowadzania badań potwierdzających spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w celu krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu;
- 2) wzory dokumentów związanych z procedurą unijnego i krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu;
- 3) wymagania alternatywne w procedurze krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister uwzględni konieczność zapewnienia bezpieczeństwa w ruchu drogowym i ochrony środowiska.

Art. 65. 1. Dyrektor TDT, za opłatą, wydaje duplikaty świadectw homologacji, o których mowa w art. 14, świadectw unijnego lub krajowego dopuszczenia indywidualnego pojazdu, decyzji w sprawie dopuszczenia pojazdu z końcowej partii produkcji oraz zezwoleń na wprowadzenie do obrotu części lub wyposażenia, które mogą stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów.

2. Dyrektor TDT, na wniosek zainteresowanego, wydaje duplikaty dokumentów, o których mowa w ust. 1, w przypadku ich utraty albo zniszczenia, po złożeniu przez stronę oświadczenia o utracie tych dokumentów. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 66. W odniesieniu do opłat za czynności związane z systemami homologacji pojazdów ustala się stawkę za godzinę pracy w wysokości 3,75 % kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 291, 794 i 353), obowiązującej w dniu złożenia wniosku, pomnożonej przez liczbę godzin zużytych w celu wykonania czynności, wraz z czasem dojazdu, oraz dolicza się koszty podróży służbowych. Opłaty te stanowią przychód Transportowego Dozoru Technicznego.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 67. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450, 463, 694 i 720) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 60 otrzymuje brzmienie:

„60) kategoria pojazdu – klasyfikację pojazdu według wymagań homologacyjnych. Kategorie pojazdów według wymagań homologacyjnych określonych w dyrektywie 2002/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 marca 2002 r. w sprawie homologacji typu dwu- lub trzykołowych pojazdów mechanicznych i uchylającej dyrektywę Rady 92/61/EWG (Dz. Urz. WE L 124 z 09.05.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 29, str. 399, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2002/24/WE”, dyrektywie 2003/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie homologacji typu ciągników rolniczych lub leśnych, ich przyczep i wymiennych holowanych maszyn, łącznie z ich układami, częściami i oddzielnymi zespołami technicznymi oraz uchylającej dyrektywę 74/150/EWG (Dz. Urz. UE L 171 z 09.07.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 31, str. 311, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2003/37/WE” lub dyrektywie 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów („dyrektywa ramowa”) (Dz. Urz. UE L 263 z 09.10.2007, str. 1, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2007/46/WE” określa załącznik nr 2 do ustawy;”

b) pkt 64 otrzymuje brzmienie:

„64) pojazd kompletny – pojazd, o którym mowa w art. 3 pkt 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 167/2013 z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów rolniczych i leśnych (Dz. Urz.

UE L 60 z 02.03.2013, str. 1, z późn. zm.⁴⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 167/2013”, art. 3 pkt 14 rozporządzenia 168/2013 lub art. 3 pkt 27 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i (WE) nr 595/2009 oraz uchylającego dyrektywę 2007/46/WE (Dz. Urz. UE L 151 z 14.06.2018, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 19 z 21.01.2021, str. 2), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/858”;

- c) uchyla się pkt 66,
- d) pkt 67 otrzymuje brzmienie:

„67) pojazd niekompletny – to pojazd, o którym mowa w art. 3 pkt 13 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 12 rozporządzenia 168/2013 lub art. 3 pkt 25 rozporządzenia 2018/858;”;
- e) pkt 68 otrzymuje brzmienie:

„68) pojazd skompletowany – pojazd, o którym mowa w art. 3 pkt 14 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 13 rozporządzenia 168/2013 lub art. 3 pkt 26 rozporządzenia 2018/858;”;
- f) pkt 69 otrzymuje brzmienie:

„69) pojeździe z końcowej partii produkcji – pojazd, o którym mowa w art. 3 pkt 16 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 67 rozporządzenia 168/2013 oraz w art. 3 pkt 28 rozporządzenia 2018/858;”;
- g) pkt 70 otrzymuje brzmienie:

„70) przedmiot wyposażenia lub część – przedmiot wyposażenia lub część, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia (Dz. U. z .. poz.);”;
- h) uchyla się pkt 71, 72 i 77,
- i) pkt 78 otrzymuje brzmienie:

„78) typ pojazdu – oznaczenie pojazdów jednej kategorii pojazdu, które nie różnią się od siebie pod względem istotnych cech, określonych w art. 3 pkt 48

⁴⁾ Zmiany do wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 364 z 18.12.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 252 z 16.09.2016, str. 53, Dz. Urz. UE L 277 z 13.10.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 140 z 06.06.2018, str. 15 oraz Dz. Urz. UE L 91 z 29.03.2019, str. 42.

rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 73 rozporządzenia 168/2013 lub art. 2 pkt 32 rozporządzenia 2018/858;”;

j) uchyla się pkt 80 i 81;

2) w art. 38:

a) w ust. 1 pkt 3b otrzymuje brzmienie:

„3b) protokół z ostatniej drogowej kontroli technicznej, jeżeli taka była przeprowadzona – w przypadku pojazdu kategorii M₂, M₃, N₂ i N₃, przyczepy kategorii O₃ i O₄ i ciągnika kołowego kategorii T_{1b}, T_{2b}, T_{3b}, T_{4.1b}, T_{4.2b}, T_{4.3b} i T₅ użytkowanego na drodze publicznej do wykonywania zarobkowego przewozu rzeczy;”;

b) w ust. 2a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku, o którym mowa w ust. 2, w odniesieniu do pojazdu kategorii M₂, M₃, N₂ i N₃, przyczepy kategorii O₃ i O₄ i ciągnika kołowego kategorii T_{1b}, T_{2b}, T_{3b}, T_{4.1b}, T_{4.2b}, T_{4.3b} i T₅ użytkowanego na drodze publicznej do wykonywania zarobkowego przewozu rzeczy kierujący pojazdem jest obowiązany mieć przy sobie i okazywać na żądanie uprawnionego organu również dokument potwierdzający przeprowadzenie badania technicznego, zawierający co najmniej:”;

3) w art. 66 w ust. 4 w pkt 6 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) pojazdu, na którego typ zostały wydane:

- świadectwo homologacji typu WE pojazdu,
- świadectwo homologacji typu pojazdu,
- świadectwo homologacji typu WE pojazdu w odniesieniu do pojazdów produkowanych w małych seriach,
- świadectwo homologacji typu pojazdu, w odniesieniu do pojazdów produkowanych w małych seriach,
- dopuszczenie do ruchu drogowego pojazdu z końcowej partii produkcji,
- uznanie świadectwa homologacji typu pojazdu wydanego zgodnie z procedurą homologacji typu przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
- uznanie świadectwa homologacji typu pojazdu dla pojazdów produkowanych w małych seriach wydanego na dany typ pojazdu zgodnie z procedurą homologacji typu przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,

- dopuszczenie jednostkowe pojazdu,
 - uznanie dopuszczenia jednostkowego pojazdu wydanego przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - świadectwo dopuszczenia indywidualnego WE pojazdu,
 - dokumenty, o których mowa w ustawie z dnia ... o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, w tym:
 - – świadectwo homologacji typu UE pojazdu,
 - – świadectwo homologacji typu ONZ wydanego dla pojazdu,
 - – świadectwo homologacji typu pojazdu,
 - – świadectwo homologacji typu UE pojazdu w odniesieniu do pojazdów produkowanych w małych seriach,
 - – świadectwo krajowej homologacji typu dla pojazdów produkowanych w małych seriach,
 - – dopuszczenie do ruchu drogowego pojazdu z końcowej partii produkcji,
 - – uznanie świadectwa homologacji typu pojazdu wydanego zgodnie z procedurą homologacji typu przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - – uznanie świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu dla pojazdów produkowanych w małych seriach wydanego na dany typ pojazdu zgodnie z procedurą homologacji typu przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - – krajowe indywidualne dopuszczenie pojazdu,
 - – uznanie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanego przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - – świadectwo unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu,
- 4) w Dziale III uchyla się rozdziały 1a – 1c;
- 5) w art. 72:
- a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) jednego z dokumentów:
 - a) świadectwa zgodności WE wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu,

- b) świadectwa zgodności wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu,
- c) dopuszczenia jednostkowego pojazdu,
- d) świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 38 ustawy z dnia ... o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia,
- e) decyzji o uznaniu dopuszczenia jednostkowego pojazdu,
- f) decyzji o uznaniu krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, o której mowa w art. 60 ustawy z dnia ... o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia,
- g) świadectwa dopuszczenia indywidualnego WE pojazdu, albo
- h) świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 37 ustawy z dnia ... o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia

– jeżeli są wymagane;”;

- b) uchyla się ust. 3a;
- 6) w art. 80b w ust. 1 pkt 18 otrzymuje brzmienie:
- „18) o homologacji pojazdu, dopuszczeniu jednostkowym pojazdu, krajowym indywidualnym dopuszczeniu pojazdu, unijnym indywidualnym dopuszczeniu pojazdu, dopuszczeniu indywidualnym WE pojazdu, dopuszczeniu pojazdu z końcowej partii produkcji;”;
- 7) w art. 80bh:
- a) w ust. 3 pkt 1–6 otrzymują brzmienie:
 - „1) typie pojazdu, na który zostało wydane świadectwo homologacji typu pojazdu, świadectwo homologacji typu WE pojazdu albo świadectwo homologacji typu WE pojazdu;
 - 2) typie pojazdu, na który zostało udzielone zezwolenie na dopuszczenie pojazdu z końcowej partii produkcji;
 - 3) typie pojazdu, na który zostało wydane przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego:
 - a) uznanie świadectwa homologacji typu pojazdu wydanego zgodnie z procedurą homologacji typu przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,

- b) uznanie świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu dla pojazdów produkowanych w małych seriach wydanego na dany typ pojazdu zgodnie z procedurą homologacji typu przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
 - 4) pojeździe, na który udzielono dopuszczenia jednostkowego pojazdu albo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu;
 - 5) pojeździe, na który zostało wydane przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego uznanie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanego przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
 - 6) pojeździe, na który udzielono świadectwa dopuszczenia indywidualnego WE pojazdu albo unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu;”;
- b) w ust. 4:
- w pkt 1 lit. a–g otrzymują brzmienie:
 - „a) wydanego:
 - na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
 - – świadectwa homologacji typu WE pojazdu,
 - – świadectwa homologacji typu UE pojazdu,
 - – świadectwa homologacji typu pojazdu,
 - na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego:
 - – świadectwa homologacji typu WE pojazdu,
 - – świadectwa homologacji typu UE pojazdu,
 - b) udzielonego zezwolenia na dopuszczenie pojazdu z końcowej partii produkcji,
 - c) wydanego przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego:
 - uznania świadectwa homologacji typu pojazdu wydanego zgodnie z procedurą homologacji typu przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - uznania świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu dla pojazdów produkowanych w małych seriach wydanego na dany typ pojazdu zgodnie z procedurą homologacji typu przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,

- d) posiadanych informacji o wygaśnięciu albo cofnięciu dokumentów, o których mowa w lit. a, informacji o upływie terminu ważności zezwolenia, o którym mowa w lit. b, albo w przypadku uchylecia uznań, o których mowa w lit. c,
- e) udzielonego dopuszczenia jednostkowego pojazdu albo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu,
- f) wydane przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego uznanie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanego przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
- g) udzielonego świadectwa dopuszczenia indywidualnego WE pojazdu albo unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu;”

– w pkt 3 lit a i b otrzymują brzmienie:

„a) wydanego:

- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
 - – świadectwa homologacji typu WE pojazdu,
 - – świadectwa homologacji typu UE pojazdu,
 - – świadectwa homologacji typu pojazdu,
- na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego:
 - – świadectwa homologacji typu WE pojazdu,
 - – świadectwa homologacji typu UE pojazdu,

b) wydanego przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego uznania świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu dla pojazdów produkowanych w małych seriach wydanego na dany typ pojazdu zgodnie z procedurą homologacji typu przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”;

8) w art. 80s w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) służba techniczna, o której mowa w art. 3 pkt 28 rozporządzenia nr 167/2013, art. 3 pkt 60 rozporządzenia 168/2013 lub art. 3 pkt 38 rozporządzenia 2018/858;”;

9) w art. 80zb w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) służba techniczna, o której mowa w art. 3 pkt 28 rozporządzenia nr 167/2013, art. 3 pkt 60 rozporządzenia 168/2013 lub art. 3 pkt 38 rozporządzenia 2018/858, zaprzestała przeprowadzania odpowiednich badań pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części;”;

10) w art. 81:

a) w ust. 4:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nowy pojazd, dla którego wydano:

- a) świadectwo zgodności WE,
- b) świadectwo zgodności,
- c) dopuszczenie jednostkowe pojazdu,
- d) decyzję o uznaniu dopuszczenia jednostkowego pojazdu,
- e) świadectwo dopuszczenia indywidualnego WE pojazdu;
- f) świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu,
- g) świadectwo unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu,
- h) uznanie świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanego przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;”;

– w pkt 2 lit a otrzymuje brzmienie:

„a) na którego typ wydano świadectwo homologacji typu WE pojazdu albo świadectwo homologacji typu UE pojazdu - w okresie od dnia pierwszej rejestracji za granicą do dnia terminu okresowego badania technicznego, ustalonego na podstawie ust. 5, lub”;

b) w ust. 11 w pkt 2a lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wniosku organu kontroli ruchu drogowego o konieczności przeprowadzenia dodatkowego badania technicznego pojazdu kategorii M₂, M₃, N₂ i N₃, przyczepy kategorii O₃ i O₄ i ciągnika kołowego kategorii T_{1b}, T_{2b}, T_{3b}, T_{4.1b}, T_{4.2b}, T_{4.3b} i T₅ użytkowanego na drodze publicznej do wykonywania zarobkowego przewozu rzeczy;”;

11) w art. 129 fb ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku pojazdu kategorii M₂, M₃, N₂ i N₃, przyczepy kategorii O₃ i O₄ i ciągnika kołowego kategorii T_{1b}, T_{2b}, T_{3b}, T_{4.1b}, T_{4.2b},

T_{4.3b} i T₅ użytkowanego na drodze publicznej do wykonywania zarobkowego przewozu rzeczy kontrolujący, na podstawie wyników wstępnej drogowej kontroli technicznej, może skierować ten pojazd na szczegółową drogową kontrolę techniczną. Kierując pojazd na szczegółową drogową kontrolę techniczną, uwzględnia się w szczególności potrzebę ustalenia, czy pojazd ten zagraża bezpieczeństwu ruchu drogowego lub narusza wymagania ochrony środowiska.”;

12) uchyla się art. 140m;

13) art. 140n otrzymuje brzmienie:

„Art. 140n. 1. Kary pieniężne, w sprawach określonych w art. 140ma i 140mb, nakładane są w drodze decyzji administracyjnej.

2. Kary pieniężne, o których mowa w art. 140ma i 140mb nakłada starosta.

3. Kary pieniężne, o których mowa w art. 140ma i 140mb stanowią dochód powiatu.

4. Ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnia się zakres naruszenia, powtarzalność naruszeń oraz korzyści finansowe uzyskane z tytułu naruszenia ustawy.

5. Kary pieniężne są wnoszone na odrębne rachunki bankowe odpowiednio budżetu państwa, starostwa, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

6. Do kar pieniężnych, o których mowa w art. 140ma i 140mb, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

7. Jeżeli czyn będący naruszeniem o którym mowa w art. 140mb wyczerpuje jednocześnie znamiona wykroczenia, w stosunku do podmiotu będącego osobą fizyczną, stosuje się wyłącznie przepisy o odpowiedzialności administracyjnej.”;

14) Do tytułu załącznika nr 2 Kategorie pojazdów dodaje się przypis w brzmieniu: „Niniejszy załącznik określa kategorie pojazdów według wymagań homologacyjnych określonych w dyrektywach 2002/24/WE, 2003/37/WE oraz 2007/46/WE. Kategorie pojazdów według wymagań homologacyjnych, o których mowa w rozporządzeniu 2018/858, rozporządzeniu 168/2013 oraz w rozporządzeniu 167/2013 określa art. 12. ust. 3 ustawy z dnia ... o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia.”.

Art. 68. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2021 r. poz. 272) w art. 44 w ust. 1 w pkt 15 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

„16) wykonywanie zadań określonych w przepisach ustawy z dnia ... o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia (Dz. U. poz.).”.

Art. 69. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 919 i 1005) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 54 w ust. 2 pkt 6a otrzymuje brzmienie:

„6a) zapewnia uczestnictwo Inspekcji, co najmniej raz w roku, w skoordynowanych z właściwymi organami kontrolnymi innego państwa członkowskiego lub państw członkowskich Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wstępnych lub szczegółowych drogowych kontrolach technicznych pojazdów kategorii M₂, M₃, N₂ i N₃, przyczepy kategorii O₃ i O₄ i ciągnika kołowego kategorii T_{1b}, T_{2b}, T_{3b}, T_{4.1b}, T_{4.2b}, T_{4.3b} i T₅ użytkowanych na drodze publicznej do wykonywania zarobkowego przewozu rzeczy;”;

2) w art. 54d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Główny Inspektor Transportu Drogowego wykonuje zadania punktu kontaktowego w zakresie wstępnych i szczegółowych drogowych kontroli technicznych pojazdów kategorii M₂, M₃, N₂ i N₃, przyczepy kategorii O₃ i O₄ i ciągnika kołowego kategorii T_{1b}, T_{2b}, T_{3b}, T_{4.1b}, T_{4.2b}, T_{4.3b} i T₅ użytkowanych na drodze publicznej do wykonywania zarobkowego przewozu rzeczy dotyczące zapewnienia koordynacji z punktami kontaktowymi innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w odniesieniu do działań, o których mowa w art. 54e ust. 1, oraz umożliwienia wymiany innych informacji z właściwymi punktami kontaktowymi w tym zakresie oraz udzielania im pomocy.”;

3) w art. 80 w ust. 2 w pkt 3 lit. f otrzymuje brzmienie:

„f) liczbę i kategorię usterek stwierdzonych w pojazdach kategorii M₂, M₃, N₂ i N₃, przyczepy kategorii O₃ i O₄ i ciągnika kołowego kategorii T_{1b}, T_{2b}, T_{3b}, T_{4.1b}, T_{4.2b}, T_{4.3b} i T₅ użytkowanych na drodze publicznej do wykonywania zarobkowego przewozu rzeczy podczas wstępnej lub szczegółowej drogowej kontroli technicznej;”.

Art. 70. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1546, z późn zm.⁵⁾) w części III załącznika do ustawy wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w kolumnie 2 w ust. 13 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Zezwolenia oraz upoważnienia wydane na podstawie przepisów o ruchu drogowym.”;
- 2) skreśla się ust. 13a.

Rozdział 6

Przepisy epizodyczne, przejściowe i końcowe

Art. 71. 1. Do postępowań w sprawach wszczętych a niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ostateczną decyzją stosuje się art. 89 ust 1 i 2 rozporządzenia UE 2018/858, art. 73 rozporządzenia UE 167/2013 albo art. 77 rozporządzenia UE 168/2013.

2. Do postępowań w sprawach wszczętych a niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ostateczną decyzją w sprawach związanych z:

- 1) wydaniem, zmianą lub uznaniem świadectwa homologacji typu pojazdu, świadectwa homologacji typu pojazdu dla pojazdów produkowanych w małych seriach, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 67;
- 2) wydaniem decyzji w sprawie zezwolenia na dopuszczenie do ruchu drogowego pojazdu z końcowej partii produkcji

– stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 72. W sprawach związanych z wydaniem lub zmianą wyznaczenia do wykonywania badań homologacyjnych, stosuje się art. 89 ust. 3 rozporządzenia UE 2018/858. Przepis stosuje się również w przypadku wyznaczenia do wykonywania badań homologacyjnych w ramach homologacji typu pojazdu lub homologacji typu pojazdu dla pojazdów produkowanych w małych seriach, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 67.

Art. 73. Wydane przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) świadectwa homologacji typu WE, świadectwa homologacji typu pojazdu, świadectwa homologacji typu EKG ONZ zachowują ważność do czasu wygaśnięcia przepisów stanowiących podstawę ich wydania;

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1565, 2023 i 2369 oraz z 2021r. poz.72, 694 i 1000.

- 2) świadectwa homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem zachowują ważność do czasu wygaśnięcia przepisów stanowiących podstawę ich wydania;
- 3) decyzje zwalniające z obowiązku uzyskania świadectwa homologacji typu pojazdu zachowują ważność do czasu wygaśnięcia przepisów stanowiących podstawę ich wydania;
- 4) świadectwa zgodności i świadectwa zgodności WE zachowują ważność do czasu zmiany przepisów stanowiących podstawę wydania odpowiedniego świadectwa homologacji;
- 5) wyciągi ze świadectw homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem zachowują ważność do czasu wygaśnięcia przepisów stanowiących podstawę ich wydania;
- 6) decyzje w sprawie zezwolenia na dopuszczenie do ruchu drogowego pojazdu z końcowej partii produkcji zachowują ważność przez okres na jaki zostały wydane;
- 7) decyzje w sprawie dopuszczenia jednostkowego pojazdu lub dopuszczenia indywidualnego WE pojazdu zachowują ważność do czasu wygaśnięcia przepisów stanowiących podstawę ich wydania;
- 8) decyzje w sprawie uznania świadectwa homologacji typu pojazdu zachowują ważność do czasu wygaśnięcia przepisów stanowiących podstawę ich wydania;
- 9) decyzje w sprawie uznania dopuszczenia jednostkowego pojazdu zachowują ważność do czasu wygaśnięcia przepisów stanowiących podstawę ich wydania.

Art. 74. 1. Decyzje o profesjonalnej rejestracji pojazdów wydane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

2. Do postępowań o wydanie decyzji o profesjonalnej rejestracji pojazdów wszczętych a niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 75. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r. z wyjątkiem art. 3, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Za zgodność pod względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym
Grzegorz Kuzka
Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Infrastruktury
/-podpisano elektronicznie/

Potwierdzam zgodność kopii z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	552930.2373837.1807540
Nazwa dokumentu	Projekt ustawy homologacyjnej 03.08.2021.pdf
Skrót dokumentu	EA38C69D606A891EC9D1680C03F4D3A7A3 C451A6
Wersja dokumentu	1.0
Data podpisu	2021-08-04
Podpisane przez	GRZEGORZ MAREK KUZKA
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego
	EZD 3.104.37.37.16643
Data wydruku:	2021-08-13 08:36:53
Autor wydruku:	Lewandowska Tina